

Punkt, hvor der er noget Væsentligt at gjøre, som med Berettigelse kan sættes i Forbindelse med Landbruget. Den hele Maade, hvorpaa faste Eiendomme realiseres, er aldeles urimelig. De Omkostninger, der med Nøvenighed falde derved, ere urimelige uden Hensyn til, hvorledes Sagsføreren stiller sig med Hensyn til Salærberegningen. Da jeg halvt nødtvingen skal ind derpaa, vil jeg dog give de Herrer et Billede af de nødvendige Omkostninger ved en Realisation. Det skal ikke meget hurtigt. En Eiendom paa 500 Kr.'s Værdi, som er beliggende i en Nabojurisdiktion 2 Mile borte, kan ikke realiseres ringere end med et Beløb af omtrent 250 Kr., og De vil meget let kunne indse Grundene dertil. Man begynder med at anlægge Sag imod Manden, han er ikke saa fornuftig at indgaa et Forlig, han forlanger Udsættelse for at raadsføre sig med En eller Anden, det er to Retsmøder under en Sjæfteretsdag, Dom bliver affagt, Akten bliver beskrevet, der foretages Eksekution, og hver Gang fjøres der 2—3 Mil. Saa er det besørget, saa skal det beskrives, saa skal Eiendommen, inden den kommer til Auktion, vurderes, og vedkommende Sagsfører maa føre 2—3 Mil for at faae udmeldt Mænd, der skulle tagere denne Eiendom, som ethvert Menneſte ved første Diekast kan se paa, hvad den er værd. Nu skulle disse Mænd rejse til Stedet og rejse tilbage for at afhjemle Forretningen, og nu bekendtgjøres Auktionerne over Eiendommen. Det er mindst 3 Auktioner, og om dem udgaar der Bekjendtgjørelse, selv om det er den usleſte Eiendom, der er Tale om, i „Berlingske Tidende“ paa et Sted, hvor intet Menneſte falder paa at lese om Sligt. I gamle Dage skulde Bekjendtgjørelsen ske i den i vedkommende Egn mest udbredte Avis; men det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) maa jo, siden han i sin Tid interesserede sig for Bekjendtgjørelserne, vide, at nu komme alle Bekjendtgjørelserne ind i enhver Avis, som udkommer i Amtet, altsaa, naar der opkommer en ny Venstreavis, saa skal den ogsaa derind (Modsigelse). Sa, en Sagsfører, der vil udvikle sin Forretning og være i Overensstemmelse med Befolkningen, maa virkelig ogsaa rykke sine Bekjendtgjørelser ind i en saadan Avis, skjøndt Omkostningerne derved yderligere forøges. Det kan ikke falde nogen fornuftig Sagsfører ind ikke at efterkomme den Opinion, der er for at avertere i et nyt opkommet Blad, hvilket rigtignok spilder Penge for den, hos hvem det skal realiseres. Der er endnu en lang Omgang, inden man naaer til et Resultat. Der skal fjøres 2—3 Mil til den 1ste, til den 2den og til den 3die Auktion. Ikke et Menneſte møder der, det falder albrig noget Menneſte ind at byde ved de to første Auktioner, og meget sjældent falder det Noget ind at byde ved den 3die. Saa skal der holdes en 4de og efter Omstændighederne en 5te Auktion. Det fore-

kommer mig, at denne Omgangsmåde ikke kan være billig. Naar der saa har fundet Realisation Sted af en saadan Eiendom med en Beføstning af 250 Kr., saa vil der, efter hvad jeg om fornødent skal kunne godtgjøre, blive et Salær til vedkommende Sagsfører for alle disse Forretninger af 80—90 Kr. Jeg betvivler, at de Herrer kunne have saa overmaade megen Lyſt til at drive en saadan Forretning. Det er jo imidlertid ganske urimeligt, at der skal paaløbe saa mange Omkostninger. Jeg maa derfor, for at bringe noget praktisk Udbytte af disse Bemærkninger, foruden, som jeg ser mig fuldstændig berettiget og halvt forpligtet til, at afvise det ærede Medlems Angreb paa Sagsførerne, forsaavidt han har rettet det mod dem Alle og ikke gjort nogen Undtagelse (Modsigelse af Th. Nielsen) — det ærede Medlem har ikke gjort nogen Undtagelse, om han har tænkt sig nogen saadan, skal jeg lade staa hen — jeg maa, siger jeg, foruden at afvise dette Angreb, meget indtrængende henlede den høitærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at hele Realisationsmáden, den Omgang, der forlanges, efter min Opfattelse er fuldstændig unødvendig. Der er slet ingen Grund til, at en Eiendom skal sættes til mere end een Auktion for at blive realiseret, medmindre en af de interesserede Parthavere eller andre Berettigede begjære flere; i saa Fald kan man maaſke beholde Regelen om 3, ja om 4 og 5 Auktioner, men de 2 ere i Reglen aldeles overflødige, og Pengene, der anvendes dertil, spildte. Jeg skal ogsaa anbefale denne Sag særlig til den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed, thi det Forslag, som af ham er forelagt om Oprettelse af Kreditforeninger for mindre Landeieendomme tror jeg virkelig vil komme til at lide af en meget betydelig Stavank, hvis der ikke samtidig træffes Forandring i det omtalte Forhold. Jeg tror ikke, at det kan være Noget ubekjendt, at den væsentligste Grund til, at de bestaaende Kreditforeninger have maattet optage den Regel ikke at laane ud i smaa Eiendomme eller maattet begrænse sig saaledes, at smaa Eiendomme ikke kunne faae Laan, er den, at man ikke med Betryggelse kan give Laan til dem, fordi Realisationsomkostningerne i mange Tilfælde ville andrage Halvdelen af Eiendommens Værdi. Vil man nu gjøre det muligt for de smaa Landeieendomme at faae Laan, maa man virkelig samtidig finde paa en Fremgangsmåde, hvorved det undgaaes, at Halvdelen af Eiendommens Værdi forsvinder under Realisationen, thi det er utænkeligt næsten, at ikke flere ville komme i det Tilfælde ikke at kunne betale deres Rent, og at der saa maa en Realisation til. Jeg skal altsaa ogsaa henlede den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa Sagen. Jeg tror, at selv om ikke den ærede Justitsminister vil fremkomme med et almindeligt Lovforslag, der helt forandrer Reglerne om tvungen Realisation, maatte der i dette Lovforslag med Hensyn til de smaa Landeieendomme